

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

6. De variis votis religionem ingrediendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

CAP. VI.

*De variis votis Religionem ingrediendi
& profitendi.*

Qui generatim vouit, se Religionem ingressu-
rum debet moralem diligentiam adhibere, vt
in al quo ordine suscipiatur, idque spectata inten-
tione vouentis vt supra de votis. Si autem in sua
provincia non suscipiatur aditis partibus monaste-
riis, spes tamen sit alibi susceptum, ex circumstan-
tia personæ vouentis colligendam est, vtrum tan-
tum etiam obligationem ad alias terras se conferen-
di suscipere intenderit: Nam masculi solum inten-
tionem censere habentur ad monasteria suæ patriæ:
Feminae solum ad vicina Monasteria propter com-
moditates cognatorum. Quod si quis in ordine
laxiore non recipiatur, non tenerur ad strictissimum
V. C. Capuccinorum, V. C. si homo sit delicatus,
quia in generali coactione non veniunt ea, quæ
quis versimiliter in specie promissurus non fuisset,
nec adigendus est, vt fiat laicus in monasterio, nisi
specialiter vouit, quodcunque munus accepturum.

Sub generali voto Religionem ingrediendi non
videtur comprehendere Religio non Claustralis, E-
quitum militarium, neque dispensatus ad suscipien-
dam aliam Religionem etiam laxiorem transire po-
test ad Claustralem.

Qui certam religionem vouet, etsi in vno mona-
sterio repulsam ferat, debet alia monasteria eius-
dem ordinis adire, si spes sit, susceptum iri. Secus
si ingressum certi monasterii ex causa speciali vo-
uisset, huc in sensu composito, videlicet eum depen-
dentia

dentia ad certum locum, & non in sensu diuiso videlicet per se qualicumque loco.

NB. Peccat contra religionis virtutem, quis impotentem reddit ad monasterii ingressum contrahendo ingentia debita.

4 Et si vouens semel repulsam passus fuerit, debet nihilominus ingredi, si religiosi mutata voluntate eum postea recipere velint: Ratio, quia votum Religionis editum in honorem Dei, atque vouentis spiritualem utilitatem; non autem in fauorem religiosorum ut hi ius suo renunciantes vouentem obligatione sua liberae possint, qui consensus eorum non veluti conditio sine qua non quæ remota, manet obligatio: Excipe nisi interim Nouitius fuerit in alia religione propter difficultatem recedendi, & Notam leuitatis; item propter sponsalia bona fide contracta quæ non sine iniuria dissolui possunt.

5 Qui religionem absolutè ouit, is neque tenetur nec licitè potest ingredi ordinem, cuius regulæ disciplina collapsa est propter peruersionis periculum.

6 Qui vouit se professurum in religione laxa, potest eligere strictiorem qui verò instructior peccat ingrediendo Religionem laxiorem sine dispensatione, quia minus præstat quam promiserat: Valida tamen est professio: Ratio, quia alterum votum solemne (in quo personæ traditio fit & Religioni ius in ipsam acquiritur) Derogat priori simplici voto, per quod nullum tale ius strictiori religioni acquisitum erat.

7 Votum ingrediendi & experiendi religionem strictiorem quisque commutare potest, in voto profuturi laxiorem: Ratio, quia votum perseverantem in laxior

in laxiori melius est & plus obligans, quàm votum tantum ingrediendo & experiendo.

Qui vouit se Religionem strictiorem ingressus, 8
 rum ordinariè peccat ingrediendo laxiorem sine obligatione in ea perseverandi, quia minus præstat, quàm promissit, nisi ordo laxior facilitatem dispensandi habeat V.C. Societ. Iesu: Ratio, quia tali conditione priuilegium à fede Apostolica concessum est.

Professus vnus ordinis ad alium strictiorem pe- 9
 titam tamen, ne bonum obedientiæ contemneat, e videatur, licet non concessa Prælati sui licentiâ, transire non prohibetur. Ad æqualem autem vel laxiorem ordinem transeundi licentiam Episcopus, vel Prælati ob iustam causam dispensatiuè concedere potest.

NB. Mendicantes non possunt transire ad alium ordinem non mendicantium (excepto Carthusianorum) sub excommunicatione Papæ reseruata, & licet cum licentiâ Papæ aut ordinis transeant, tamen non habent vocem in Capitulo, nec administrationes, nec prioratus & officia consequi possunt.

In transitu ad Religionem strictiorem attendi 10
 debet ad maiorem seueritatem externam præsertim circa silentium & solitudinem idque ob vitandas contentiones, nam quæ religio altera austerior sit, magis patet, quàm quæ magis ad Christiani hominis finem pertingit.

NB. Austeritas ordinis attendenda non est secundum institutum regulæ, sed secundum obseruationem præsentem, in tantum & professus in strictiore ordine, vbi non seruantur regulæ, possit transire ad laxiorem, nisi spes sit reformationis.

11 Canonici regulares transire possunt ad Monachos, sed non vice versa, quia Religio monachorum austerior est. Quod si quis ab ordine ad alium transire velit, & non recipiatur, debet redire ad suum ordinem, quia non simpliciter ex ordine dimissus est, sed sub conditione, ut aliam ingrediatur. Ergo hoc non securo, redire debet.

12 Qui religionem absolutè vouit, nisi de alia eius intentione constet, censeri debet, solum ingressum & probationem promississe (quia non data vota sunt & pacta secundum ius commune & consuetudinem interpretanda sunt. Ius autem commune Religionem ingredientibus anni spacium concedit ad experiendum) Quod si tamen sine iusta causa ingrediatur, censetur contra votum peccare mortaliter: Nam qui religionem vouet censetur se ad id saltem obligare velle, quod alii, qui sine voto ingrediuntur, praestare obligati sunt, ad verò hi tenentur perseverare si nulla iusta causa recedendi occurrat.

Qui vouit, se in Religione professurum, exco[n]diti libertate priuatus est, vel si exeat, debet iterum ingredi sublato impedimento V. C. morbi, in hoc reliquo ordine suscipiendus est.

13 Qui simul continentiam & Religionem vouit, nec ex verbis nec ex circumstantiis colligi possit, utrum continentia per se, an cum dependentia Religionis promittere voluerit, benigniorem partem praeferre potest, adeo ut si voto Religionis solutus fuerit omninò liberatus censatur.

14 Qui post editum votum Religionis ingrediendae aut profitendae Episcopatum accepit est voti transgressor, & Episcopatum, quatenus ex sua parte est, resignare debet, quia status Episcopalis non est sta-

ius perfectionis propriæ, sed alienæ, siquidem non
tam hominem perficit, quam perfectum exigit.
Quod si talis sit confirmatus debet petere dispensa-
tionem à summo Pontifice.

CAP. VII.

*De voto paupertatis in religione approbata
edito.*

Ratione voti paupertatis obligatur Religiosus, ¹
ne quid proprium habere possit.

Religiosus retinet dominium hominis & famæ, ²
capax est etiam iuris eligendi præsentandi benefici-
orum & Regularium.

Scholastici & coadiutores temporales, qui in So- ³
cietate Iesu, post biennium probationis, vota sim-
plicitate ediderunt, retinere & acquirere possunt, do-
minium verum radicale; V. C. hæreditatem privati
tamen actuali iure de iis arbitrato suo disponendi.
Si tamen re ipsa inter viuos aut mortis causa de bo-
nis suis disponant absque consensu superioris, vide-
tur valida esse dispositio, licet ipsi peccent contra
votum paupertatis; quia retinent dominium bono-
rum, donec se iis abdicant, non abdicant se autem
ante professionem solemnem, per quam ipso iure
privantur dominio rerum antehabitarum.

Sine consensu Prælati expresso aut præsumto Re- ⁴
ligiosus nullam rem precio æstimabilem accipere,
retinere, absumere potest.

NB. Comestibilia fructusve accepta à Religio-
so in notabili quantitate constituunt mortale, quia
solus usus rei repugnat voto etiam commutationes
V. C. breuiarii sed veniales, utpote repugnantes reli-
gionis perfectioni; Item peccat studio-